

اکبر عبدی، بازیگر سینما و تلویزیون، درگذشت

راديو فردا

کمتر از یک دقیقه پیش

اکبر عبدی

اکبر عبدی، بازیگر سرشناس سینما و تلویزیون ایران که طی بیش از چهار دهه فعالیت هنری در دهها فیلم و مجموعه تلویزیونی نقش آفرینی کرده بود، روز جمعه دوم مرداد در ۶۶ سالگی درگذشت.

اکبر عبدی در ماههای اخیر با مشکلات جسمی روبهرو بود و در اردیبهشت امسال نیز به دلیل سکته قلبی مدتی در بیمارستان و بخش مراقبت‌های ویژه بستری شده بود.

اکبر عبدی آقاباقر چهارم شهریور ۱۳۳۹ در تهران به دنیا آمد و فعالیت هنری خود را در سال ۱۳۵۸ با نمایش‌های آماتوری آغاز کرد. او در آغاز دهه ۱۳۶۰ با حضور در مجموعه‌های تلویزیونی «مثل‌آباد»، «محلّه برو بیا» و «بازم مدرسه‌ام دیر شد» به چهره‌ای شناخته‌شده تبدیل شد و در سال ۱۳۶۳ با فیلم «جنگال بزرگ» وارد سینما شد.

شهرت گسترده اکبر عبدی در سینما با فیلم‌هایی چون «مردی که موش شد» و به‌ویژه «اجاره‌نشین‌ها» ساخته داریوش مهرجویی در میانه دهه ۱۳۶۰ شکل گرفت. توانایی او در تغییر لحن، چهره و حرکات و

بازی در شخصیت‌هایی با سن و ویژگی‌های بسیار متفاوت، به‌تدریج او را به یکی از بازیگران شاخص کمدی ایران تبدیل کرد.

با این حال، کارنامهٔ عبدی به نقش‌های کمدی محدود نماند. بازی او در نقش «غلامرضا» در فیلم «مادر» ساخته علی حاتمی در سال ۱۳۶۸، یکی از نقش‌های ماندگار کارنامه‌اش شد و سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد جشنواره فیلم فجر را برای او به همراه آورد.

عبدی در سال‌های بعد در فیلم‌های مطرحی چون «ای ایران» ساخته ناصر تقوایی، «دلشدگان» ساخته علی حاتمی، «ناصرالدین شاه آکتور سینما» و «هنرپیشه» ساخته محسن مخملباف نیز بازی کرد و توانایی خود را در نقش‌هایی فراتر از کمدی متعارف نشان داد.

یکی دیگر از نقش‌های مشهور و در عین حال جنجالی او در فیلم «آدم‌برفی» ساخته داوود میرباقری بود. عبدی در این فیلم نقش مردی را بازی می‌کرد که برای رسیدن به آمریکا خود را به شکل یک زن درمی‌آورد. فیلم که در سال ۱۳۷۳ ساخته شده بود، چند سال اجازه نمایش عمومی پیدا نکرد. ایفای نقش زن‌پوش بعدها به یکی از ویژگی‌های شناخته‌شده کارنامه عبدی تبدیل شد و او این تجربه را در آثار دیگری نیز تکرار کرد.

او پس از دوره‌ای کم‌کاری در نیمه دوم دهه ۱۳۷۰، فعالیت خود را در سینما و تلویزیون ادامه داد و در دهه‌های ۱۳۸۰ و ۱۳۹۰ با فیلم‌های کمدی «اخراجی‌ها» بار دیگر با طیف گسترده‌ای از تماشاگران ارتباط برقرار کرد.

عبدی در سال ۱۳۹۰ نیز برای بازی در نقش یک زن سالخورده در فیلم «خوابم می‌آد»، نخستین ساخته سینمایی رضا عطاران، برای دومین بار سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد جشنواره فیلم فجر را دریافت کرد.

او علاوه بر سینما در مجموعه‌های تلویزیونی متعددی از جمله «امام علی»، «زیر آسمان شهر»، «در چشم باد» و «سال‌های مشروطه» حضور داشت.

اکبر عبدی در طول فعالیت خود بیش از هر چیز به دلیل انعطاف کم‌نظیر در ایفای شخصیت‌های متفاوت شناخته می‌شد و محبوب بود، با این حال، برخی فعالیت‌های هنری او در همکاری با فیلمسازان نزدیک به حکومت و همچنین برخی اظهارنظرها و موضع‌گیری‌های سیاسی او در مقاطع مختلف خبرساز شد و واکنش منفی بخشی از مخاطبان او را در پی داشت.

یکی از موارد پُرسر و صدا به روزهای پایانی دولت محمود احمدی‌نژاد بازمی‌گردد. اکبر عبدی در تیرماه ۱۳۹۲، پس از برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری و در آستانه پایان دورهٔ احمدی‌نژاد، نشان درجه یک فرهنگ و هنر را از رئیس‌جمهور وقت دریافت کرد.

او در همان دوره از توجه احمدی‌نژاد و اسفندیار رحیم‌مشایی به خود قدردانی کرد و بعدها نیز بارها دربارهٔ محمود احمدی‌نژاد با لحنی ستایش‌آمیز سخن گفت. این مواضع در آن زمان انتقادهای گسترده‌ای را در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی برانگیخت.

عبدی در سال‌های بعد نیز گهگاه به موضع‌گیری در مورد برخی مقامات ارشد جمهوری اسلامی ادامه داد. او همچنین از علی خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی، با لحنی مثبت یاد می‌کرد. او در گفت‌وگویی دربارهٔ فیلم «رسوایی» ساختهٔ مسعود ده‌نمکی، از تمجید رهبر جمهوری اسلامی از بازی‌اش در نقش یک روحانی سخن گفت و این اظهارنظر را با افتخار بازگو کرد.

این موضع‌گیری‌ها، در کنار همکاری‌های مکرر عبدی با مسعود ده‌نمکی، فیلمساز نزدیک به حکومت، باعث شد بخشی از مخاطبان‌ش نگاه انتقادی‌تری به او پیدا کنند.

با این حال، خود عبدي در دوره‌های مختلف موضوعی یکدست نداشت و در سال‌های پایانی زندگی‌اش انتقادهایی نیز از وضعیت اقتصادی، شرایط زندگی مردم و برخی سیاست‌های داخلی مطرح کرد.

این مطلب بخشی از:

گزارش‌های خبری

فرهنگ و هنر ایران

بایگانی

فرهنگ و هنر

© ۲۰۲۶ تمام حقوق این وبسایت، بر اساس مقررات کپی‌رایت، برای رادیو فردا محفوظ است.